

[Stinus.]

gyldighed over for hele spørgsmålet. Den danske regering kan nu bevise, at dette ikke er tilfældet, ved at beslutte sig for helhjertet støtte til Namibiarådet og dets funktioner.

Jeg vil hilse et tilsagn herom fra udenrigsministeren i dag velkommen, og det samme gælder naturligvis et tilsagn om igen og igen at tage spørgsmålet op over for vore allierede, som virkelig har pressionsmuligheder over for Sydafrika. I udvalget bør vi se på, hvilke andre muligheder der er for et eventuelt dansk og helst et fællesnordisk Namibiainitiativ på FNs kommende generalforsamling.

Adam Møller (KF):

Jeg kan med det samme sige, at også det konservative folkeparti må afvise det foreliggende forslag. Vi kan ikke medvirke til det.

Vi ønsker naturligvis, at de resolutioner og de bestemmelser, som Danmark har arbejdet for inden for De Forenede Nationer, og som er vedtaget af sikkerhedsrådet, skal gennemføres, og at de dertil sigtende danske lovgivningsforanstaltninger skal træffes, således som det er sket i en række tilfælde, hvor FN har truffet sådanne bestemmelser. Men vi mener ikke, det kan være rigtigt, at Danmark ensidigt foretager en foranstaltning af den art, som er foreslået i det foreliggende forslag til folketingsbeslutning.

Udenrigsministeren nævnte, at den tidligere borgerlige regering havde taget en række initiativer i 1970 og 1971 med hensyn til forholdene i Namibia; det tyder efter vor opfattelse på, at man meget vel fra regeringens side kan følge dette spørgsmål op og kan tage de initiativer, som det vil være hensigtsmæssigt og nyttigt at tage på de tidspunkter, hvor der er mulighed for at føre den politik, Danmark er tilhænger af, videre. Men det tyder ikke på, at den nuværende regering skulle have behov for tilskyndelser fra socialistisk folkepartis side for at finde frem til, hvad der er en hensigtsmæssig politik på dette område.

Jeg vil gerne gøre den almindelige bemærkning om vort syn på handelspolitiske sanktioner, at det konservative folkeparti ikke tror på sådanne handelspolitiske sank-

tioners nytte. Vi mener også, at de meget let får et noget tilfældigt præg. De steder, hvor de er iværksat, er det ganske givet regimer, som vi ikke bryder os om, men der er jo en række lande verden over, som har regimer, vi ikke bryder os om. Der foregår jo volds handlinger og terrorhandlinger en række andre steder, hvor man ikke fra De Forenede Nationers side har villet gribe ind, hvor man f. eks. fra De Forenede Nationers side har bøjet sig for, at de afrikanske stater har sagt, at når man foretog raceforfølgelser over for indere i visse afrikanske stater og andre steder, ja, så var det et indre afrikansk anliggende, som man ikke kunne tage sig af fra De Forenede Nationers side. Alle de steder, hvor den slags ting foregår i verden, har vi ikke vendt os imod det med handelspolitiske restriktioner; derfor kan det nemt få et tilfældigt præg.

Vi tror også, at man nemmest fremmer en udvikling ved netop at have disse handelspolitiske forbindelser, således at man derigennem kan få orientering om forholdene og sætte sig ind i, hvorledes man skal gøre det. Jeg vil advare imod, at Danmark inden for De Forenede Nationer søger at få en udvikling i gang, som kun fører til, at De Forenede Nationers prestige kan være faldende verden over og i den danske befolkning. Den falder nemlig, hver gang De Forenede Nationer tager en eller anden bestemmelse, som senere viser sig at være nytteløs, et slag i luften. Det tjener ikke noget fornuftigt formål; man må gå pragmatisk frem, man må gå frem, så længe man kan få fremgang for en politik, men man når intet ved en tom demonstrationspolitik, som i virkeligheden kun demonstrerer, at De Forenede Nationer på en række områder ikke har den indflydelse, som vi kunne ønske at dette organ skulle have.

Poul Boeg (CD):

Jeg kan ikke være ordfører i denne sag uden at give udtryk for et vist personligt vemod, og jeg håber, jeg kan gøre det, uden at det virker for egocentrisk. Men sagen er den, at jeg ville tro, at jeg måske i dette høje ting er den, der har haft disse problemer nærmest inde på livet. Jeg har i en år-række repræsenteret Danmark både i det daværende Sydvestafrikaudvalg, i FNs plenarforsamlings 4. udvalg, hvor disse spørgs-